

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—

Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » » 3,50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν..... 15

261—Γραφεῖον ἑδ. Ἑρμοῦ—264

ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟΝ ΤΩΝ ΓΡΑΦΩΝ

Ἡ συνείδησις καὶ ὁ χαρακτήρ ἀνθρώπου τινος δύναται ἐκ διαμέτρου νὰ ᾖ ἀντίθετος πρὸς τὰ παρ' αὐτοῦ γραφόμενα καὶ ὁμολογούμενα. Τοῦτο συνέβη εἰς τὸν συγγραφεὰ τοῦ κατωτέρω ἀρθρου τὸν *Rousseau*. Κατὰ γενικὸν κανόνα αἱ εὐφρεῖς αὐτοῦ συγγραφαὶ ἦσαν μiasματικαὶ καὶ ἐπιβλαβεῖς, ἀλλὰ διαρκούσης περιόδου ἡρέμου σκέψεως ἔγραψε τὸ ἀκόλουθον ὡς τὴν ὠρισμένην αὐτοῦ γνώμην ἐπὶ τοῦ θαυμασίου ἐκείνου προσώπου τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἃ τοῦ μεγαλείου τῶν γραφῶν αἵτινες ποιοῦσιν αὐτὸν γνωστόν.

«Ὁμολογῶ εἰς ἡμᾶς ὅτι τὸ μεγαλεῖον τῶν Γραφῶν μ' ἐκπλήττει· ἡ ἱερότης τοῦ Εὐαγγελίου εἶναι θέμα τὸ ὁποῖον λαλεῖ εἰς τὴν καρδίαν μου, καὶ εἰς τὰ ὁποῖον δά ἐλυπούμην ἐὰν ἐδυνάμην ν' ἀπαντήσω. Ἀναγνώσατε τὰ βιβλία τῶν φιλοσόφων μεθ' ὅλης αὐτῶν τῆς πομπῆς· πόσον μικρὰ εἶναι ἀπέναντι αὐτοῦ! Εἶναι βιβλίον τοσοῦτον ὑψηλὸν ἅμα δὲ καὶ τόσο ἀπλοῦν τὸ ἔργον ἀνθρώπου; Ἦτο ἀράγε δυνατόν Ἐκεῖνος τοῦ ὁποῖου τὴν ἱστορίαν ἀφηγεῖτο νὰ ᾖ ἀπλοῦς τις ἄνθρωπος; Εἶναι ἡ ἐκφρασις ἐνθουσιαστοῦ τινος ἢ ἀπλοῦ αἰρεσιάρχου; Ὅποια γλυκύτης, ὁποῖα ἀγνότης ἐν τοῖς τρόποις αὐτοῦ! Ὅποια συγκινητικὴ χάρις ἐν ταῖς διδασκαλίαις αὐτοῦ! Ὅποῖον ὕψος εἰς τὰ ἀξιώματα αὐτοῦ! Ὅποια βαθεῖα σοφία ἐν τοῖς λόγοις αὐτοῦ! Ὅποια ἐτοιμόνοια, ὁποῖα δξύνοια, ὁποῖα ἀκριβεία ἐν ταῖς ἀπαντήσεσιν αὐτοῦ! Ὅποῖον κράτος ἐπὶ τῶν παθῶν του! Ποῦ εἶναι ὁ ἄνθρωπος, ποῦ ὁ σοφός, ὅστις γνωρίζει πῶς νὰ ἐνεργῇ, νὰ ὑποφέρῃ, ν' ἀποθάνῃ ἀνευ ἀδυναμίας καὶ ἀνευ ἐπιδείξεως! Ὅταν ὁ Πλάτων περιγράφει τὸν κατὰ φαντασίαν ἀγαθὸν αὐτοῦ ἄνθρωπον, πλήρη ἀπεχθῶν ἐγκλημάτων, καὶ ὅμως ἄξιον τῶν ἀμειβῶν τῆς ἀρετῆς, ζωγραφίζει, βαθμὸν κατὰ βαθμὸν τὸν Ἰησοῦν Χριστόν. Ὅποια πρόληψις, τυφλότης, ἢ κακὴ πίστις δὲν ἀπαιτεῖται νὰ παραβάλλῃ τις τὸν υἱὸν τοῦ Σωφρονίου μετὰ τοῦ υἱοῦ τῆς Μαρίας! Ὅποια ἀ-

πόστασις μετὰ τῶν δύο! Ὁ Σωκράτης ἀποθνήσκων ἄνευ πόνου, ἀνευ ἀτιμίας ὑποστηρίζει τὸν χαρακτήρα του εὐκόλως μέχρι τέλους. Ἐὰν δὲν ᾔθελε τιμῆσαι τὸν βίον του μετὰ τοιοῦτου θανάτου, δά τὸν ἐθεωροῦμεν σοφιστὴν. Λέγουσιν ὅτι ὁ Σωκράτης ἐφεῦρε τὴν ἠθικὴν· ἀλλ' ἄλλοι ἐξήσκουν τὴν ἠθικὴν πρὶν ἢ τὴν διδάξῃ οὗτος. Ὁ Ἀριστείδης ἦτο δίκαιος πρὶν ἢ ὁ Σωκράτης περιγράψῃ τὴν δικαιοσύνην. Ὁ Λεωνίδας ἀπέθανεν ὑπὲρ τῆς πατρίδος του πρὶν ἢ ὁ Σωκράτης διδάξῃ τὸ καθήκον τῆς φιλοπατρίας. Ἡ Σπάρτη ἦτον ἐγκρατής πρὶν ἢ ὁ Σωκράτης ἐξυμνήσῃ τὴν ἐγκράτειαν. Ἡ Ἑλλάς εἶχεν ἀφθονίαν ἐναρέτων ἀνδρῶν πρὶν ἢ οὗτος ὁρίσῃ τί εἶναι ἀρετὴ. Ἀλλ' ὁ Ἰησοῦς, ποῦ ἀρά γε εὔρε τὴν ὑψηλὴν ἠθικὴν τῆς ὁποίας αὐτὸς μόνος ἔδωκε καὶ τὸ μάθημα καὶ τὸ παράδειγμα; Ἐκ τοῦ μέσου ματιώδους φανατισμοῦ προέρχεται ἡ ἀγνωτέρα σοφία· μετὰ τῶν χαμερπεστέρων ἀνθρώπων φαίνεται ἡ ἥρωικωτέρα καὶ μᾶλλον ἐνάρετος ἀπλότης. Ὁ θάνατος τοῦ Σωκράτους, ἡσύχως φιλοσοφούντος ἐν μέσῳ τῶν φίλων του, εἶναι ὁ γλυκύτερος ἐξ ὅσων ἡδυνάτο τις νὰ ἐπιθυμήσῃ· ὁ τοῦ Ἰησοῦ ἐκπνέοντος ἐν μέσῳ βασάνων, ὕβρεων, χλευασμῶν, ἀρῶν ἐξ ὁλοκλήρου λαοῦ, εἶναι ὁ φοικωδέστερος ἐξ ὅσων ἡδυνάτο τις νὰ φοβηθῇ. Ναὶ ἐὰν ὁ Σωκράτης ζῇ καὶ ἀποθνήσκῃ ὡς φιλόσοφος, ὁ Ἰησοῦς ζῇ καὶ ἀποθνήσκῃ ὡς Θεός».

ΔΙΗΓΗΜΑ

(ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ).

ΠΩΣ ΕἰΣ ΟΒΟΛΟΣ ΠΑΡΗΓΑΓΕ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΝ

ΗΤΟΙ

Ἡ ΤΙΜΙΟΤΗΣ ΕἶΝΑΙ Ἡ ΑΡΙΣΤΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

[Συνέχεια, ἴδε ἀριθ. 10].

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ἡ νέα κατοικία.

Θὰ ζητήσωμεν νῦν παρὰ τῶν ἀναγνωστῶν ἡμῶν ν' ἀκολουθήσωσι τὸν Δίκῃ εἰς λίαν διάφορον σκηνὴν